

Petar Šarkanj, 7. razred

TRI SNA RIBAROVA SINA

Sjedim na kamenitoj obali Jadranskoga mora. Obasjan jutarnjim suncem promatram našu malu drvenu barku u kojoj moj stari otac izbrazdanim i ranjenim rukama izvlači mrežu punu morskih riba. Ja, siromašan ribarov sin, sanjam tri sna. Tri sna ribarova sina... I sanjajte, i sanjajte, sanjajte...

I sanjam kako bih mogao svaki trenutak skočiti na noge, raširiti kao galeb svoja raskošna bijela krila iznad visokih stijena koje oplakuje more, poletjeti visoko u plavo nebo i odletjeti nekamo... biti zauvijek slobodan. Spretno i hitro letim do obala daleke Afrike. Jurim oceanima i morima brzinom sunčeve zrake, svjetlosti. Sve brže kao riba jurim kroz hladnu slanu vodu. Osjećam spokoj i mir. Samo tišina vlada. Vidim svakakva morska bića i svi oni poput mene plivaju... I sanjate, i sanjate, sanjate...

I sanjam nešto potpuno drukčije, nešto što nije tako jednostavno i obično. Bijaše to san o meni. Božji sam prorok. Imam veliku moć koju trebam odgovorno i obzirno koristiti. Ožalošćenoj i siromašnoj majci moram ozdraviti sina, moram usrećiti ranjeno i tužno dijete. Pomažem majci i njezinu sinu da u kamenoj kući ponovno imaju vode i žita. Tom su djetu vojnici slomili ruku jer je kralj jabuku iz njihova voćnjaka. Trebao bih donijeti mir na zemlji. Nisam razumio zlobne vojnikove riječi upućene dječaku i okrutne ljudi koji svakodnevno ratuju. Zašto donose tako veliku bol zemlji, životinjama, ljudima, djeci i meni? Ubijaju nevine samo za komadić, za dio beskorisne zemlje. Rastužuju majke koje plaču za svojim mrtvim sinovima poput ove nesretne starice. Samo je jedno pitanje: Zašto? Tužno je to, ali kao Božji prorok osjećam da se zli neće nikada promijeniti. Slušat će sve osim našega svemogućega Boga i njegova glasa. I sanjajte, i sanjajte, sanjajte...

I sanjam treći san. Sanjam dane kada sam bio dječak, dane u kojima sam htio biti galeb, riba, prorok. Bilo je to vrijeme djetinjstva kada se nisam brinuo što će biti sutra. Da sam više radio i da nisam razmišljao o budućnosti, postigao bih više nego što sam ikad sanjao. Budi me moj siromašan otac, ribar.

– Ča ti delaš? Aj na delo, sine!

Učinim kako mi reče. Obasjan sam podnevnim suncem na kamenitoj stijeni dok moj stari otac izvlači našu drvenu barku na morskou obalu. Jednom ću preuzeti njegov posao, a on će ležati doma i čekati me da se vratim s komadom hrane i pićem. Shvaćam da je jedan i najduži san – moj život. Upravo njega sanjam.